

HK album BE **NL-FR-EN**

Herdenkingskaarten - **Carte souvenir** - Commemorative cards

Deel 1 - **Partie 1** - Part 1

Enkele begrippen - Quelques termes - Some terms

2887HK (▶ 2x : ESP & 2887) : ◻ «Madrid? & Gent»

▲ ▲ ▲ ▲ ▲
▲ Nr-N° HK

▲ aantal zegels op HK

▲ nombre de timbres sur le HK -

▲ number of stamps on HK

▲ zegels uit land (**symbol**) & zegels uit België (**Nr**)

▲ timbres du pays (**symbole**) & timbres de Belgique (**N°**)

▲ stamps from country (**symbol**) & stamps from Belgium (**No**)

▲ ◻ = afstempeling

▲ ◻ = estampillage

▲ ◻ = stamping

▲ ◻ = afstempelingplaats volgens positie op HK

▲ ◻ = lieu d'estampillage selon la position sur HK

▲ ◻ = lieu d'estampillage selon la position sur HK

▶ achterzijde HK - **arrière** HK - rear side HK

Deze album is opgebouwd om rechtstreekt te printen en zo een album samen te stellen:

- vanaf pagina 3 ▶ onpaar pagina's zijn voor de voorzijde van de HK's, onpaar pagina's zijn de achterzijde

Bpost is gestart in het jaar 1990 met uitgifte van eertste HK (**2350HK**).

Einde van uitgiften is in het jaar 2014 (**4423HK**)

Cet album est conçu pour être imprimé directement afin de créer un album :

- a partir de la page 3 ▶ les pages onpair sont pour le recto des HK, les pages onpair sont pour le verso.

Bpost a débuté en 1990 avec l'émission du premier HK (**2350HK**).

L'émission s'est terminée en 2014 (**4423HK**).

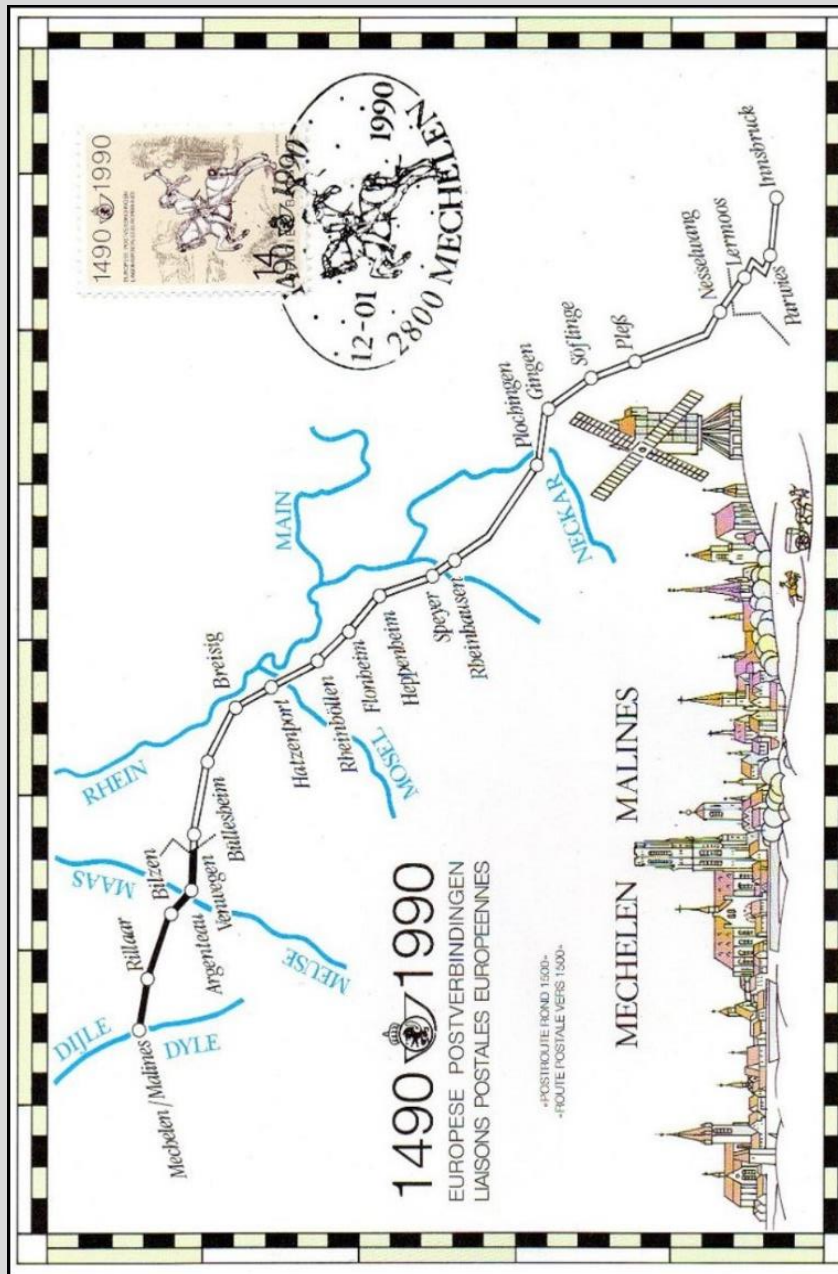
This album is built to print directly to create an album:

- from page 3 ▶ onpair pages are for the front of the HKs, onpair pages are the back side.

Bpost started in the year 1990 with issue of first HK (**2350HK**).

End of issues is in the year 2014 (**4423HK**)

2350HK (▶) 2350): «Mechelen»

2350HK (▶ ■■■■ 2350): ■ «Mechelen»

500
INNSBRUCK
MECHELEN • MALINES
1490 - 1990

Het begin van de moderne postrijen was ongetwijfeld de organisatie van een reguliere estafettenberichtenvervoer tussen Innsbruck en Mechelen rond het jaar 1490.

Hierdoor vieren de postbedrijven van België, Oostenrijk en de Duitse Bondsrepubliek in 1990 het 500-jarig bestaan van deze eerste postverbinding.

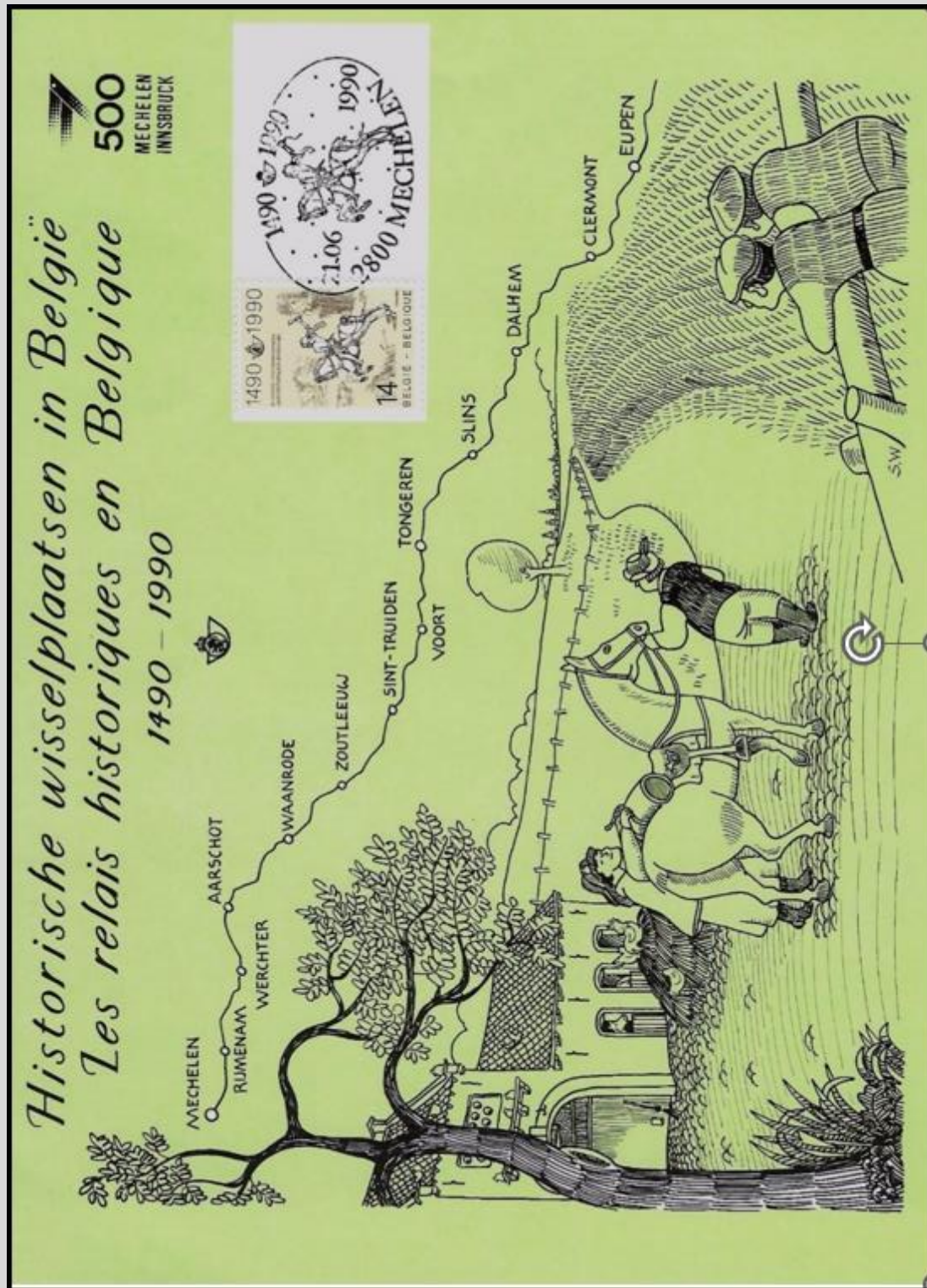
Naar aanleiding van dit grootste posthistorische evenement geven ze niet alleen gelijkijdig postzegels uit met identiek motief, nl. «De kleine postriiter», een gravure van Albrecht Dürer, maar ook deze speciale herinneringskaart.

C'est vers 1490, avec l'organisation d'un système de transport régulier de messages par estafettes entre Innsbruck et Malines que naquirent les postes modernes.

C'est ainsi que les entreprises postales de Belgique, d'Autriche et de la République fédérale d'Allemagne célèbrent en 1990 le 500e anniversaire de cette première liaison postale.

A l'occasion de cet événement, important sur le plan de l'histoire postale, elles émettent simultanément un timbre-poste dont le motif identique est une représentation de la gravure «Le petit cavalier des postes» d'Albrecht Dürer ainsi que cette carte spéciale commémorative.

Er zijn 13 verschillende afstempelingen, hier slechts 3 getoond.
Il exist 13 différentes oblitérations, seulement 3 ici affichés.
There are 13 differents cancellations, here only 3 showed

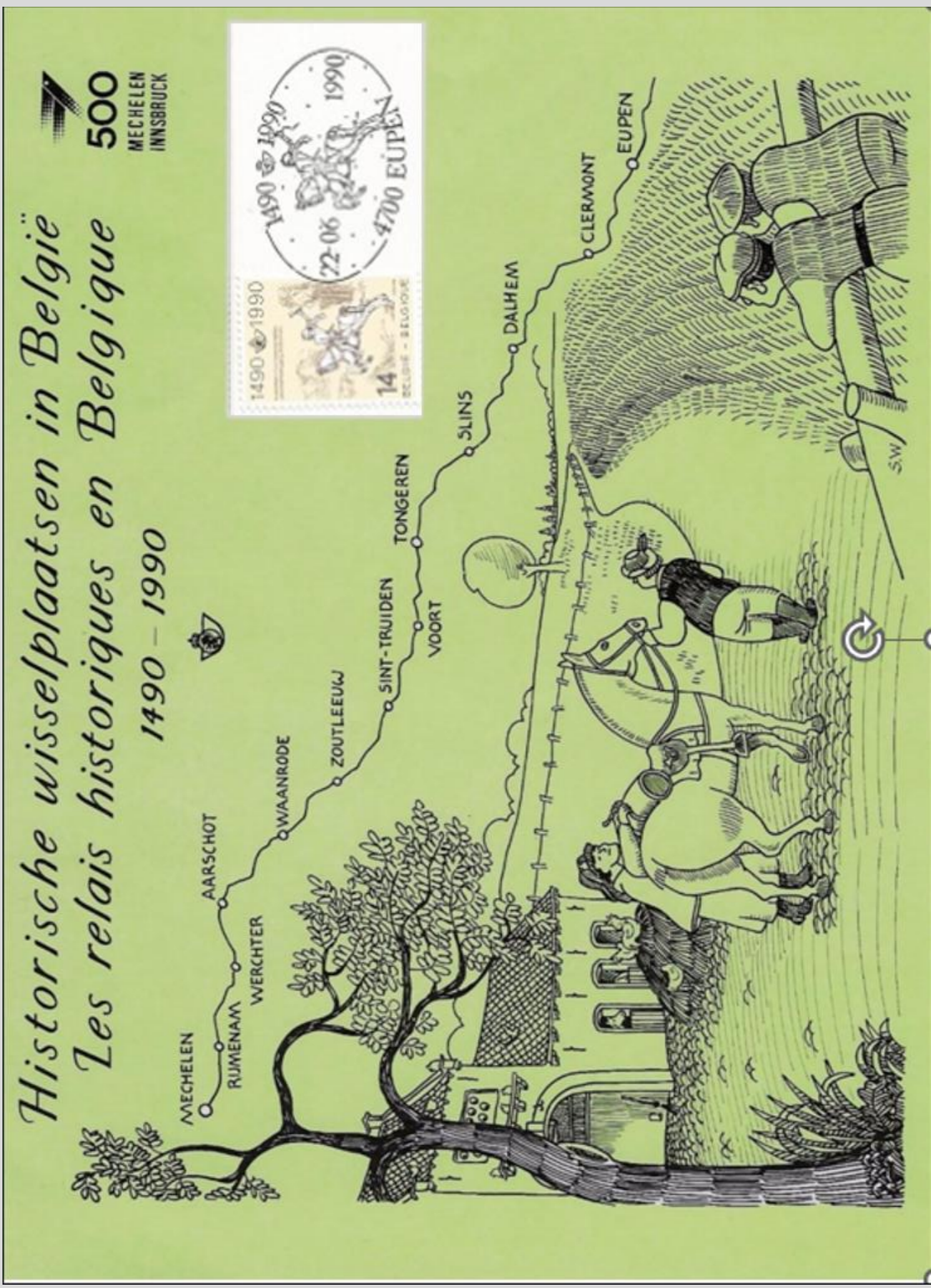

2350HKs1 (▶ 2350): 📍 «Mechelen»

	missende scan scan manquant missing scan	
---	--	--

2350HKs1 (▶ 2350): ◻ «Eupen»

Historische wisselpplaatsen in België
Les relais historiques en Belgique

1490 – 1990

Er zijn 13 verschillende afstempelingen, hier slechts 3 getoond.
 Il exist 13 différentes oblitérations, seulement 3 ici affichés.
 There are 13 differents cancellations, here only 3 showed

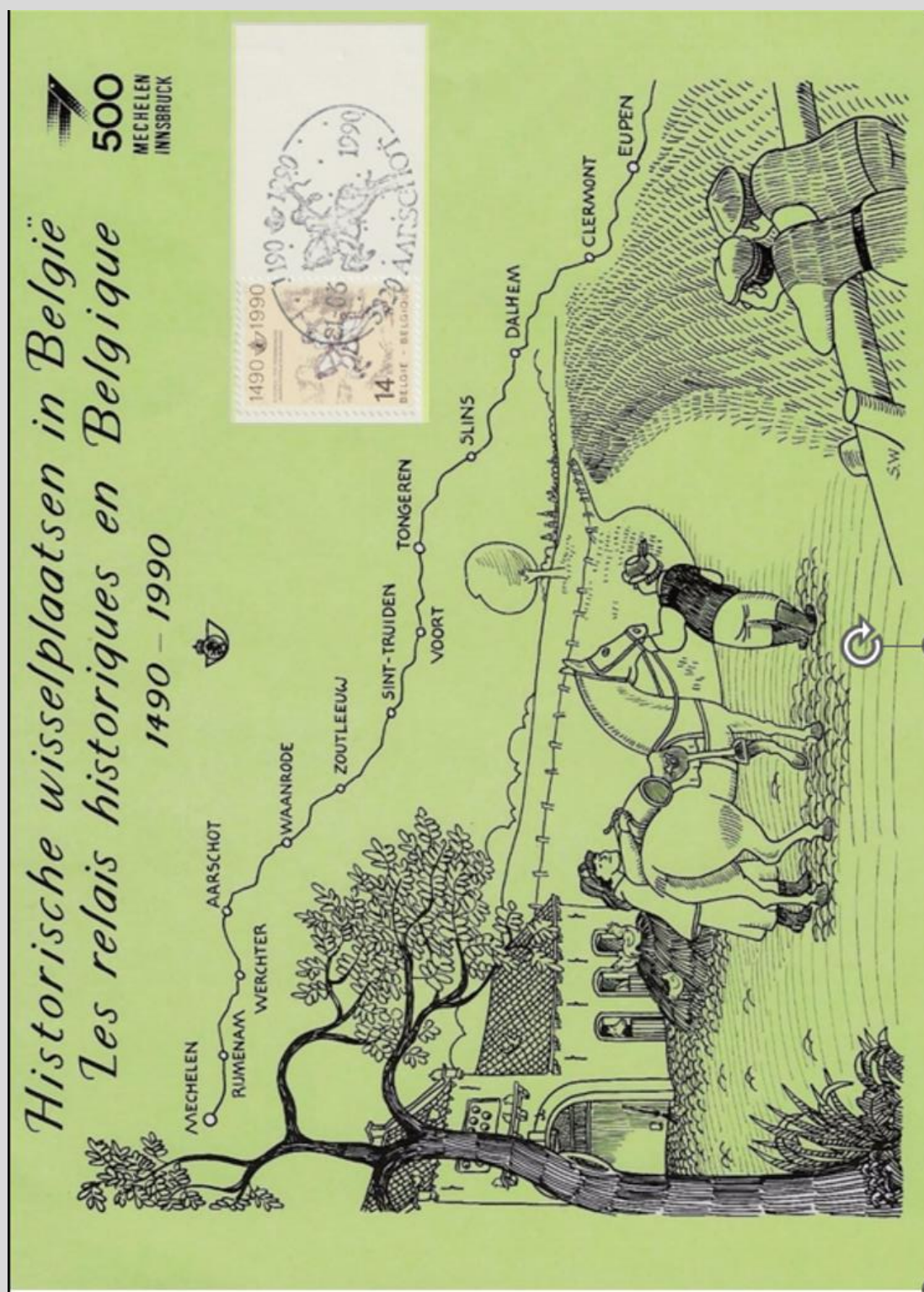

2350HKs1 (▶ 2350): «Eupen»

 missende scan
scan manquant
missing scan

2350HKs1 (▶ 2350): ◻ «Aarschot»

Er zijn 13 verschillende afstempelingen, hier slechts 3 getoond.
 Il exist 13 différentes oblitérations, seulement 3 ici affichés.
 There are 13 differents cancellations, here only 3 showed

2350HKs1 (▶ 2350): 📷 «Aarschot»

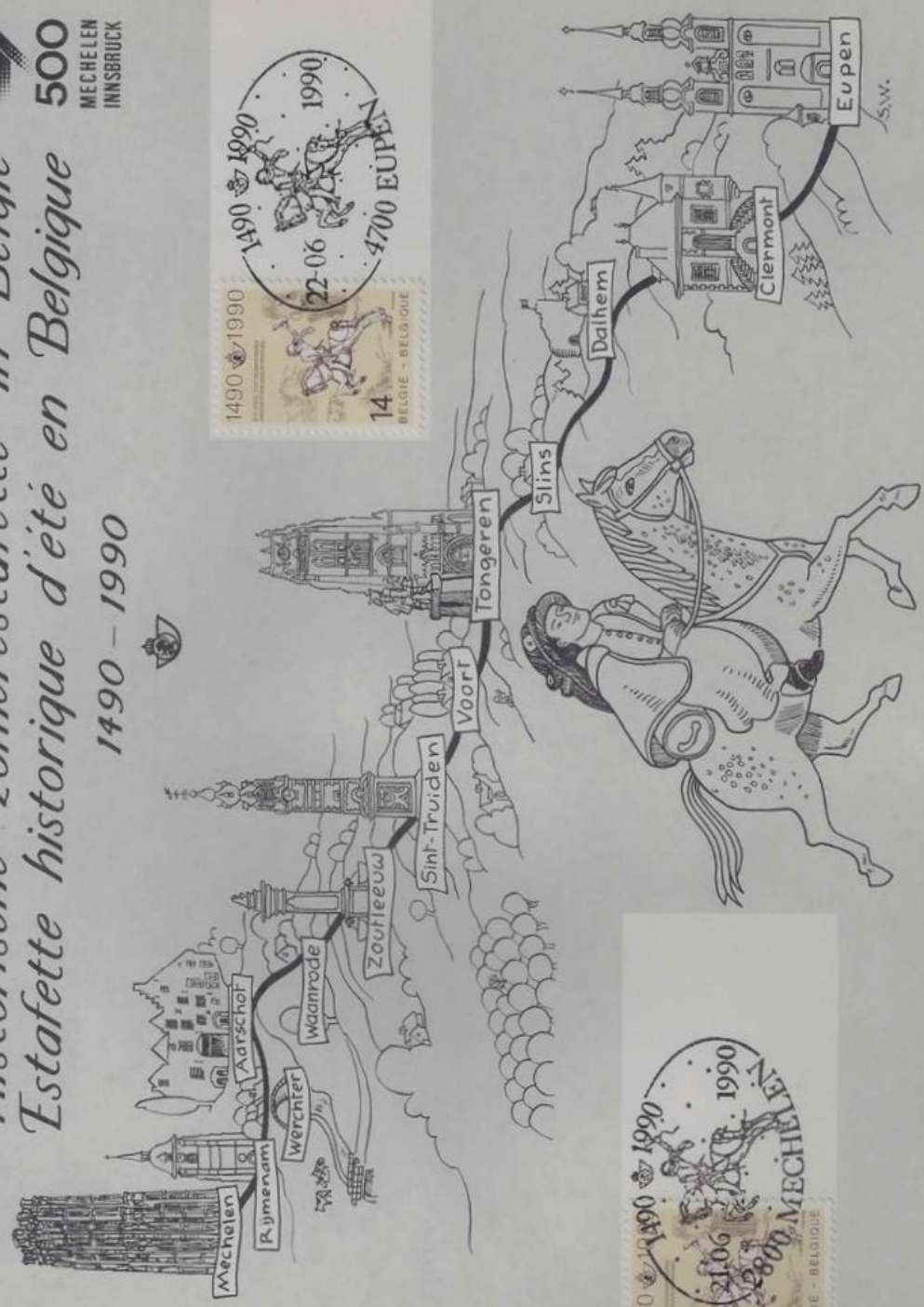
 missende scan
scan manquant
missing scan

2350HKs2 (▶ 2x 2350): ◻ «Mechelen & Eupen»

Historische zomerstafette in Belgie
Estafette historique d'été en Belgique

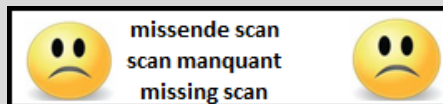
1490 - 1990

500
MECHELEN
INNSBRUCK

2350HKs2 (▶ 2x 2350): «Mechelen & Eupen»

2350HKs2 (▶ 2x 2350): «Mechelen & Waasrode»

Historische zomere Stafette in België
Estafette historique d'été en Belgique

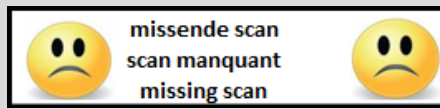
1490 - 1990

 500
MECHELEN
INNSBRUCK

2350HKs2 (▶ 2x 2350): «Mechelen & Waasrode»

2404HKs1 (▶ 2404): ■ «Mechelen» (NL)

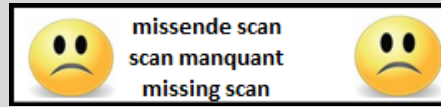
Aangeboden ter gelegenheid van
het in gebruik nemen van de
nieuwe "Algemene Werkplaats
van het Zegel"
te Mechelen.

DE POST

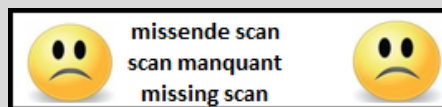

2404HKs1 (▶ 2404): 📍 «Mechelen» (NL)

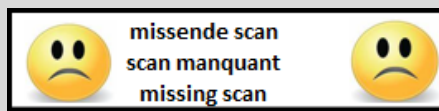

2404HKs2 (▶ 2404): «Mechelen» (FR)

2404HKs2 (▶ 2404): 🇧🇪 «Mechelen» (FR)

Souvenir officiel
 de l'émission commune
 avec la Finlande sur

Officieel souvenir van
 de gemeenschappelijke
 uitgifte met Finland over

Alfred Wilhelm Finch

1854 - 1930
 Peintre - Céramiste
 Kunstsjilder - Ceramist

2417HK(▶) 2417): «Helsinki & Bruxelles-Brussel»

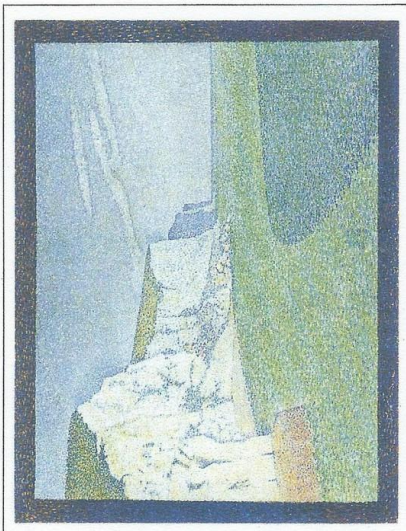
Alfred Wilhelm Finch

Le 7 septembre 1991, les Administrations postales de Finlande et de Belgique ont émis, en commun, un timbre-poste spécial consacré au peintre et céramiste, né en Belgique, Alfred Wilhelm FINCH (1854-1930).

FINCH a vécu longtemps en Finlande et a exercé une influence considérable sur l'art et la céramique. Le motif de cette émission commune est une de ses peintures, datant de 1892. «La côte anglaise à Douvres». L'effet naturel émanant de cette toile, très riche en couleurs, résulte de la technique employée: le pointillisme. Les artistes qui utilisaient cette technique appartenaient au mouvement néo-impressionniste. FINCH fut un membre actif de différents groupes issus de ce mouvement et y expérimenta la théorie des couleurs. Cette peinture fait partie des collections du Musée d'Etat finlandais à Helsinki. La composition du timbre-poste finlandais est de PENTTI RAHIKAINEN. La version belge a été réalisée par LOUIS VAN DEN EEFDE.

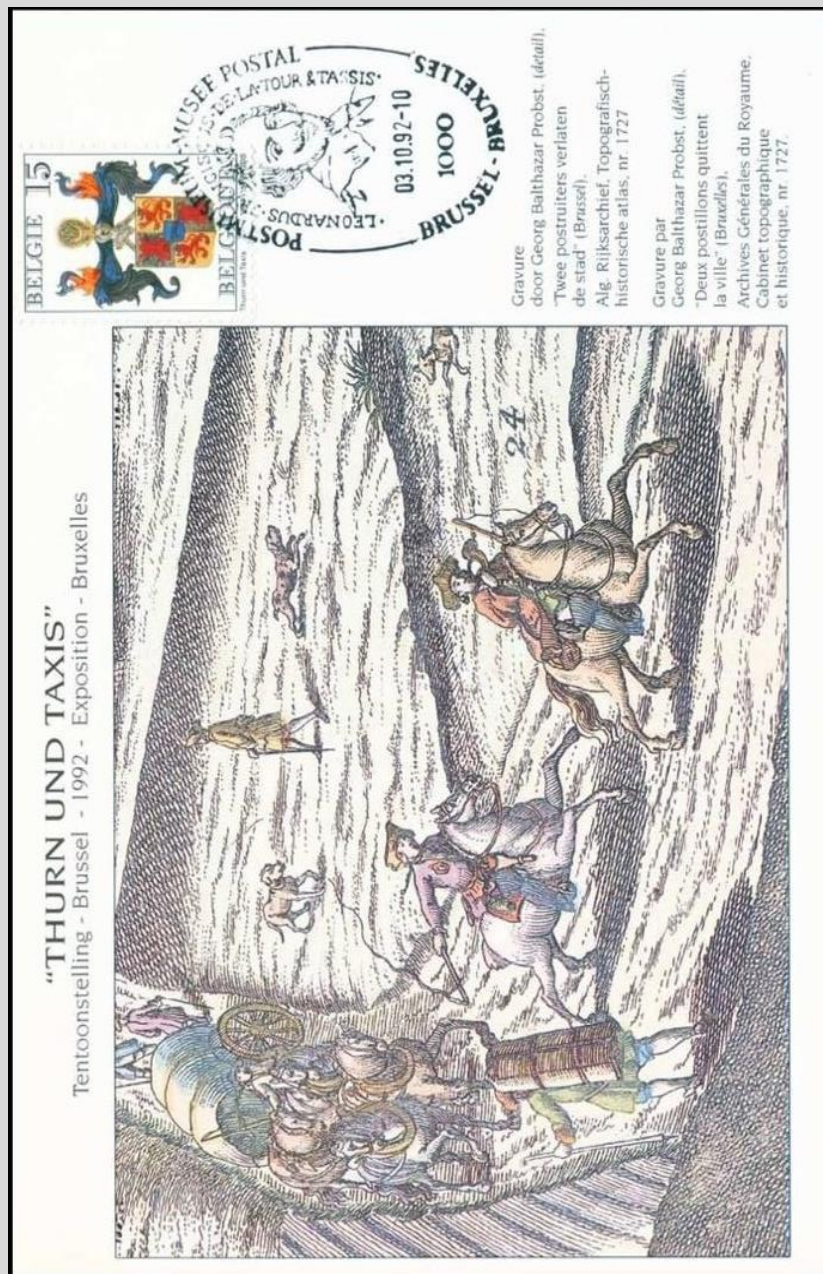
Le 7 september 1991 hebben de Postadministraties van Finland en België samen een speciale postzegel uitgebracht over de in België geboren schilder en ceramist Alfred Wilhelm FINCH (1854-1930). FINCH leefde lange tijd in Finland en had er aanzienlijke invloed op de ceramiekkunst. Het motief van deze gemeenschappelijke uitgifte is één van zijn schilderijen uit 1892, «De Engelse kust te Dover».

Het natuurlijk effect dat uitgaat van dit toch bijzonder kleurrijk doek is het resultaat van de gebruikte techniek, het pointillisme. Kunstenaars die deze techniek toepasten, behoorden tot de neo-impressionistische beweging. FINCH was actief lid van verschillende groepen van dat soort en experimenteerde met kleurentheorieën. Dit schilderij behoort tot de collecties van het Finse Staatsmuseum te Helsinki. Het ontwerp voor de Finse postzegel is van de hand van PENTTI RAHIKAINEN, de Belgische versie werd uitgewerkt door LOUIS VAN DEN EEFDE.

«La côte anglaise à Douvres».
«De Engelse kust te Dover».

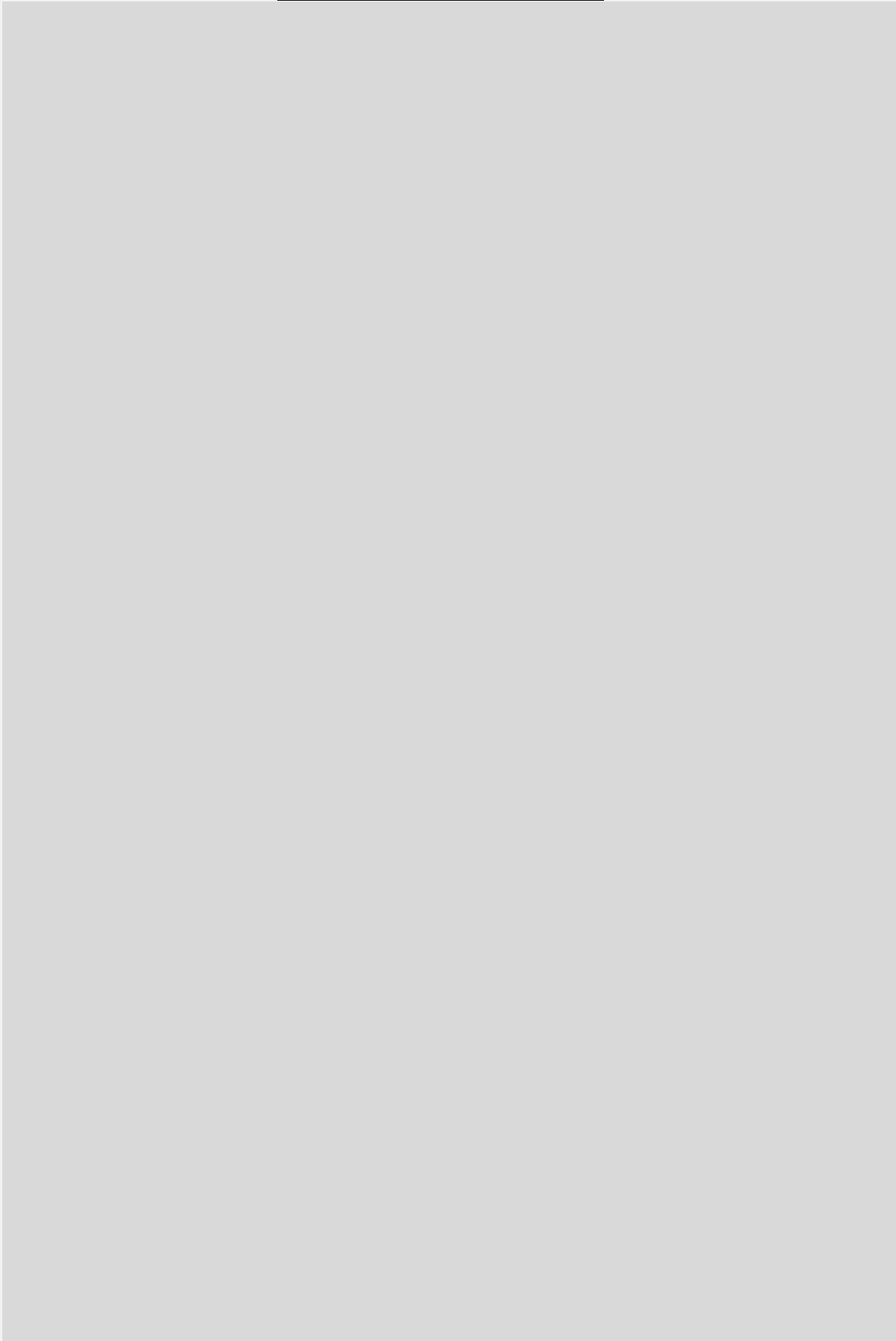

2483HK-NL(▶ 2483): «Brussel-Bruxelles»

missende scan
scan manquant
missing scan

2492HK (▶ 2x 2492): «Budapest & Bruxelles-Brussel»

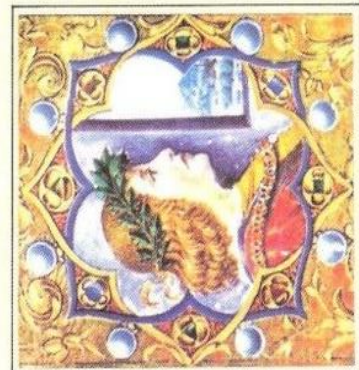

2492HK (▶ 2x 2492): «Budapest & Bruxelles-Brussel»

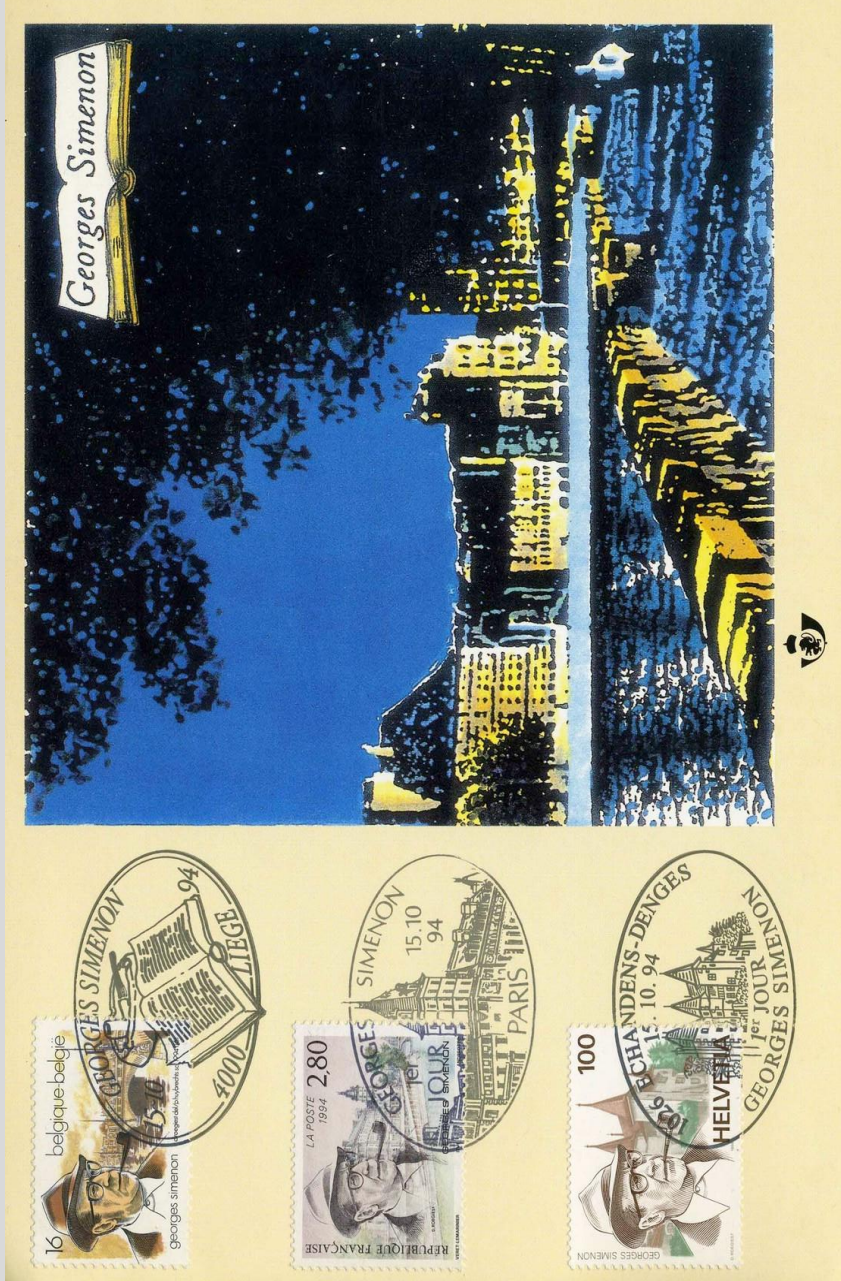
missale romanum matthias corvinus rex hungariae

DE HONGAARSE EN Belgische postbedrijven gaven op 15 maart 1993 gezamenlijk een speciale postzegel en een zegelblaadje uit met thema's ontleend aan het "Missale Romanum" van Matthias Corvinus (1440-1490), koning van Hongarije. Deze, zowel autoritaire, als uitgesproken humanistische vorst kende een zeer voorspoedig bewind en was de bewerker van het behoud van de onafhankelijkheid van zijn land. Dit missaal, een beroemd werk uit de bibliotheek van deze koning-mecenas, kwam naar onze contreien en diende bij de eedaflegging van de meeste gouverneurs van de Zuidelijke Nederlanden, zowel onder het Spaanse als het Oostenrijkse regime. Op de speciale postzegel werden in een medaillon de portretten afgebeeld van Beatrix van Aragon en van koning Matthias Corvinus, beide voorkomend in de randversiering aan de onderkant van een pagina van het missaal. Op het zegelblaadje werd een volledige bladzijde gereproduceerd van het missaal met o.m. een miniaturen waarop Jezus voorkomt in gesprek met de apostelen Petrus en Andreas. De Koninklijke Bibliotheek Albert I te Brussel is er bijzonder trots over dat een werk van zo'n kwaliteit tot haar patrimonium behoort. De samenstelling van de postzegel en het zegelblaadje is van de hand van Jacques Doppée.

special représente en médaillon, les effigies de Béatrice d'Aragon et du roi Matthias Corvin, toutes deux tirées d'une bordure de bas de page. Le bloc-feuillet reproduit une page entière du missal avec notamment une miniature montrant Jésus s'adressant aux apôtres Pierre et André. La Bibliothèque Royale Albert Ier, à Bruxelles, est particulièrement fière de posséder dans son patrimoine un ouvrage de cette qualité. La composition du timbre-poste et du bloc-feuillet est l'œuvre de Jacques Doppée.

EL 15 MARS 1993, les entreprises postales de Hongrie et de Belgique ont émis, en commun, à partir de sujets extraits du "Missale Romanum" du roi de Hongrie, Matthias Corvin (1440-1490), un timbre-poste spécial et un bloc-feuillet. Ce souverain, qui allia une autorité ferme à un humanisme affirmé, connut un règne prospère et fut l'artisan du maintien de l'indépendance de son pays. Ce missal, œuvre célèbre de la bibliothèque de ce roi mécène, parvint en nos contrées et servit à recevoir la prestation de serment de plusieurs gouverneurs des Pays-Bas méridionaux, tant sous les régimes espagnol qu'autrichien. Le timbre-poste spécial représente en médaillon, les effigies de Béatrice d'Aragon et du roi Matthias Corvin, toutes deux tirées d'une bordure de bas de page. Le bloc-feuillet reproduit une page entière du missal avec notamment une miniature montrant Jésus s'adressant aux apôtres Pierre et André. La Bibliothèque Royale Albert Ier, à Bruxelles, est particulièrement fière de posséder dans son patrimoine un ouvrage de cette qualité. La composition du timbre-poste et du bloc-feuillet est l'œuvre de Jacques Doppée.

2579HK (▶ 3x) : 2579, FR, CH) : « Liège, Paris & Echandens-Denges

Georges Simenon

Georges Simenon est né le 13 février 1903 à Liège, où il passe son enfance dans un milieu de "petites gens", selon sa propre expression. Son père était employé dans une compagnie d'assurances et sa mère tenait une modeste pension pour étudiants étrangers. À l'âge de seize ans, il choisit la voie du journalisme et s'engage comme apprenti à la "Gazette de Liège", où il signe ses premiers textes. En 1922, Georges Simenon s'établit à Paris et collabore à des revues et des journaux pour lesquels il écrit plusieurs centaines de contes sous de nombreux pseudonymes. En 1931, il publie "Pier-le-Letton", son premier roman sous son vrai nom, où apparaît pour la première fois le personnage du commissaire Maigret. Grâce notamment à l'adaptation à l'écran d'un grand nombre de ses enquêtes, le commissaire Maigret, que le public identifie aujourd'hui à Georges Simenon, est à l'origine de l'immense succès populaire de son créateur. Simenon écrit par la suite plus de 70 romans policiers dans la série des "Maigret". Il publiera en tout quelque 425 titres, qui seront traduits en plus de 50 langues et tirés à 600 millions d'exemplaires dans le monde entier. Après avoir séjourné pendant plus de dix ans au Canada et aux États-Unis, Georges Simenon rentre en Europe et s'établit en Suisse en 1956. Il meurt à Lausanne le 4 septembre 1989.

Emission commune Suisse/Belgique/France

Les entreprises postales des trois pays ont décidé d'un commun accord de présenter sur leur timbre le même portrait de Simenon, mais sur des arrière-plans différents: une vue de la ville de Liège - lieu de naissance de Simenon - pour la Belgique, le "Quai des Orfèvres" à Paris - lieu d'action de Maigret - pour la France et le Château d'Echandens, près de Lausanne - où l'écrivain a vécu durant de longues années - pour la Suisse. Le portrait qui figure sur les trois timbres est l'oeuvre de l'artiste belge Désiré Rogier. Toutefois, la gravure de l'effigie du timbre suisse est due à Pierre Schöpfer, Paul Huybrechts est l'auteur de la gravure du timbre belge et pour la France, ce travail est de la main du graveur André Otero.

148

Georges Simenon

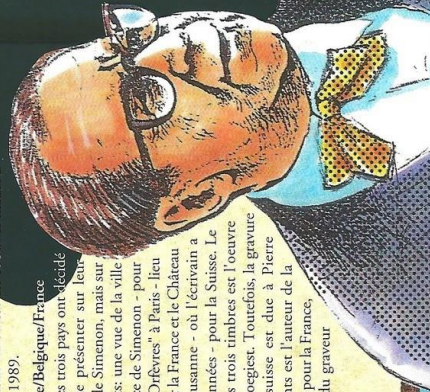
Georges Simenon werd geboren te Luik, op 13 februari 1903. Zijn kinderjaren bracht hij door in een "kleinburgerlijk" milieu, zoals hij het zelf noemde. Zijn vader was bediende bij een verzekeringsmaatschappij, terwijl zijn moeder voor buitenlandse studenten een bescheiden pensioen openhield. Toen hij zestien was, en met name voor de journalistiek had gekozen, begon hij als leerjongen bij de "Gazette de Liège", waar zijn eerste teksten zouden verschijnen. In 1922 ging hij naar Parijs wonen. Hier was hij aan diverse kranten en tijdschriften verbonden en schreef hij onder talrijke pseudoniemen honderden verhalen. In 1931 verscheen zijn eerste roman onder eigen naam: "Pier-le-Letton", waarin voor het eerst commissaris Maigret optrad. Dankzij o.m. de verfilming van zijn vele belevenissen, zou Maigret - vandaag de dag algemeen vereenzelvigd met Simenon - himsel - aan de basis komen te liggen van de immense populariteit van zijn geestrijke vader. Simenon schreef ruim 70 politieromans met Maigret als hoofdfiguur. Van zijn in totaal zowat 425 titels werden er over de hele wereld in 50 talen 600 miljoen exemplaren gedrukt.

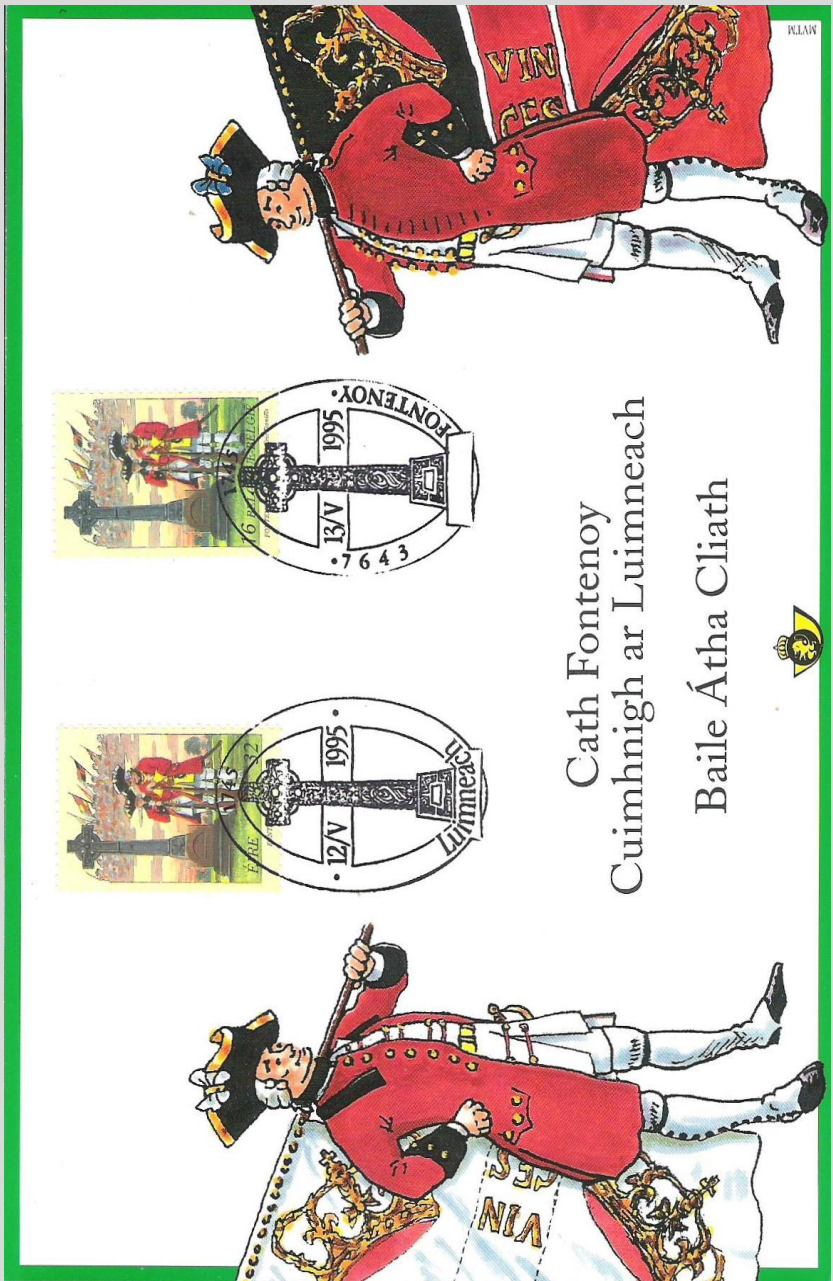
Simenon overleed op 4 september 1989 te Lausanne, nl. zijn woonplaats sedert 1956, nadat hij jarenlang in Canada en in de Verenigde Staten had verbleven.

Gemeenschappelijke uitgave Zwitserland/Belgie/Frankrijk

De postbedrijven van de 3 betrokken landen hebben besloten, op hun zegel een identieke Simenon, maar verschillende achtergronden af te beelden: voor België de stad Luik, geboorteplaats van Simenon; voor Frankrijk de Parijse "Quai des Orfèvres", het acteren van Maigret; voor Zwitserland het kasteel Echandens bij Lausanne, jarenlang de verblijfplaats van de schrijver. Het resultaat op de 3 zegels is het werk van de Belgische kunstenaar Désiré Rogier. De beslissing op de Zwitserse zegel is een gravure van Pierre Schöpfer, terwijl de Belgische en de Franse zegel respectievelijk, gegraveerd werden door Paul Huybrechts en André Otero.

149

Cath Fontenoy
 Cuimhneach ar Luimneach
 Baile Átha Cliath

2600HK (▶ 2x : 2600, IE): «Luimneach-Fontenoy»

BATAILLE DE FONTENROY

Le 15 mai 1995, les Administrations postales d'Irlande et de Belgique ont émis, en commun, un timbre-poste consacré à la "Bataille de Fontenoy", un des nombreux épisodes de la guerre dite "de Succession d'Autriche". Fontenoy est un petit village de la province de Hainaut, rattaché depuis les fusions de communes à la ville d'Antoing. Il est situé à 2 kilomètres à l'est d'Antoing et à 8 kilomètres au sud-est de Tournai.

Le 11 mai 1745, ce village laissa son nom à une sanglante bataille, au cours de laquelle l'armée française, commandée par le Roi Louis XV et le Maréchal Maurice de Saxe, triompha des armées commandées par le Prince de Waldeck et le Duc de Cumberland. Le valeureux comportement du régiment irlandais Dillon, qui combattit aux côtés du Roi de France, a certainement contribué dans une large mesure à cette victoire. Si l'on veut se donner la peine de rechercher l'origine de son cri de guerre "Remember Limerick", on trouve rapidement la raison pour laquelle les Irlandais s'étaient rangés dans le camp français.

A la suite d'une souscription ouverte en Irlande, une croix celtique a été érigée au début de ce siècle sur la place du village de Fontenoy.

La composition du timbre-poste, une allégorie, a été réalisée par l'artiste belge Eric Daniëls.

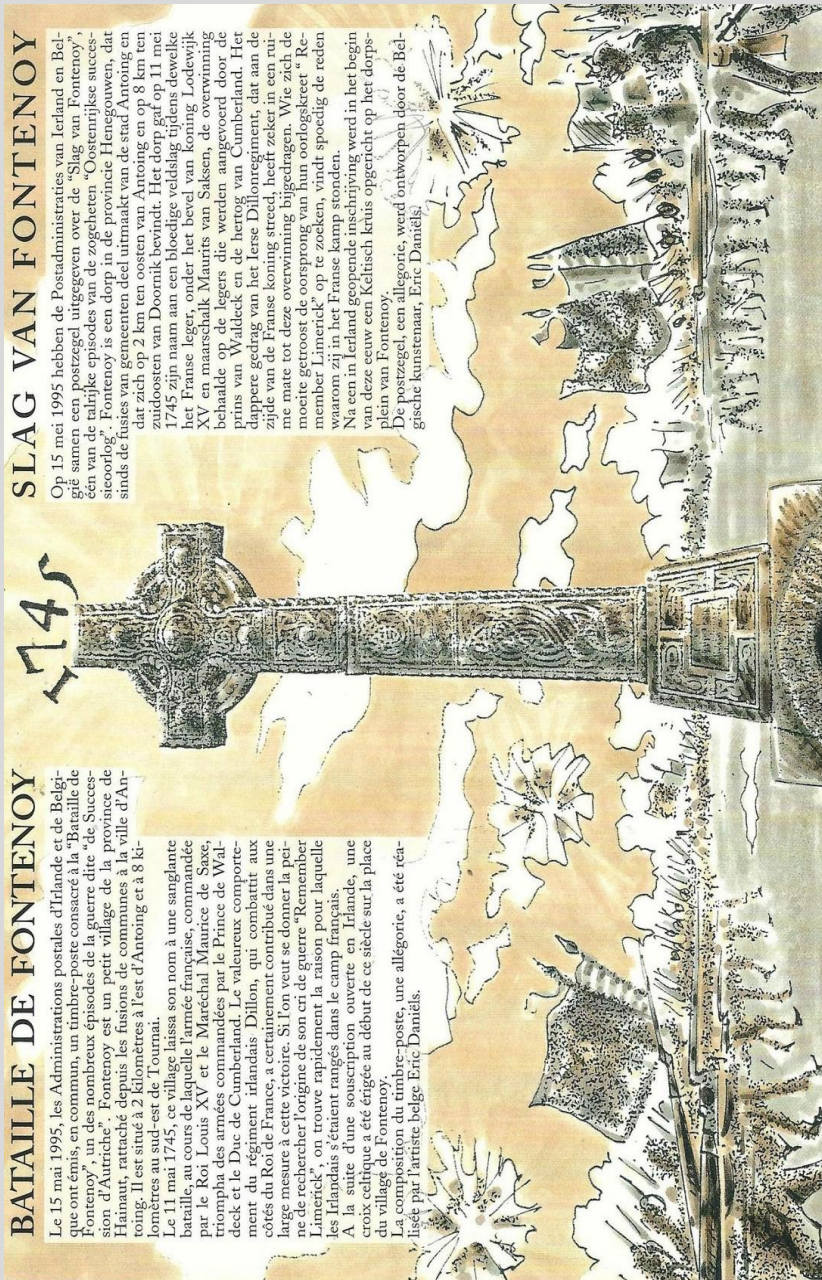
SLAG VAN FONTENROY

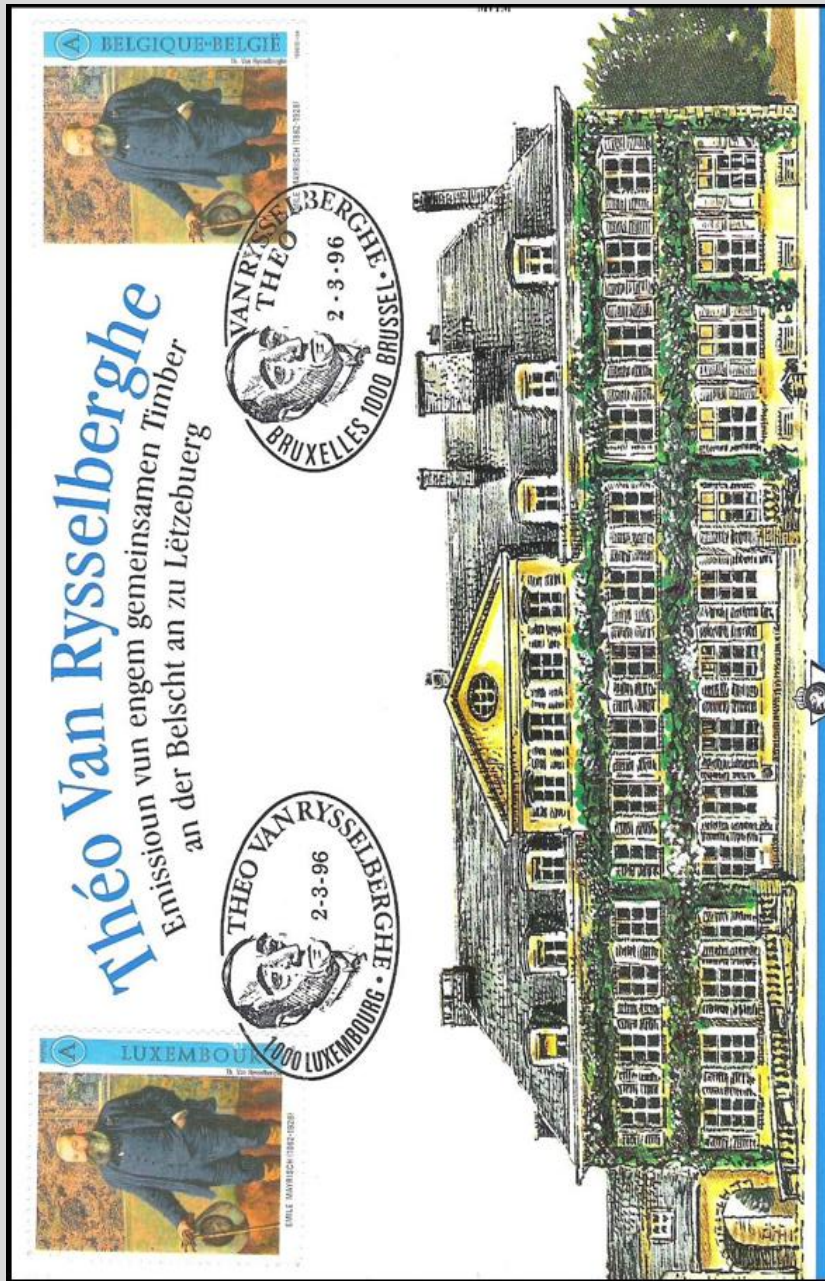
Op 15 mei 1995 hebben de Postadministraties van Ierland en België samen een postzegel uitgegeven over de "Slag van Fontenoy", één van de talrijke episodes van de zogeheten "Oostenrijkse successieoorlog". Fontenoy is een dorp in de provincie Henegouwen, dat sinds de fusies van gemeenten deel uitmaakt van de stad Antoing en dat zich op 2 km ten oosten van Antoing en op 8 km ten

zuidoosten van Doornik bevindt. Het dorp gaf op 11 mei 1745 zijn naam aan een bloedige veldslag tijdens dewelke het Franse leger, onder het bevel van koning Lodewijk XV en maarschalk Maurits van Saksen, de overwinning behaalde op de legers die werden aangevoerd door de prins van Waldeck en de hertog van Cumberland. Het dappere gedrag van het Ierse Dillonregiment, dat aan de zijde van de Franse koning streed, heeft zeker in een ruime mate tot deze overwinning bijgedragen. Wie zich de moeite getroost de oorsprong van hun oorlogskreet "Remember Limerick" op te zoeken, vindt spoedig de reden waarom zij in het Franse kamp stonden.

Na een in Ierland geopende inschrijving werd in het begin van deze eeuw een Keltisch kruis opgericht op het dorpsplein van Fontenoy.

De postzegel, een allegorie, werd ontworpen door de Belgische kunstenaar, Eric Daniëls.

2627HK (▶ 2x : LU, 2627) : «Luxembourg & Bruxelles-Brussels»

COLPACH, MAYRISCH & VAN RYSELBERGHE

Le château de Colpach se trouve près d'un ruisseau d'une région marécageuse du Grand-Duché de Luxembourg. Le nom de Colpach apparaît pour la première fois dans un acte de donation de 1222. Le château initial doit avoir été construit, peu après et il consistait probablement en une grosse tour rectangulaire, habitée par le seigneur, et de petites maisons environnantes destinées aux domestiques. Au fil des siècles suivants, il fut régulièrement transformé, agrandi, et finalement, probablement au milieu du XVIIIe siècle, démolit et remplacé par une habitation plus vaste. En 1875, une nouvelle aile fut ajoutée à la façade. Cette dernière fut cependant démolie par *Emile Mayrisch* - qui avait acquis le domaine en 1911-1928 - pour faire place à un bâtiment moderne. Le château de Colpach (1862-1928) joua un rôle déterminant dans l'histoire de la sidérurgie luxembourgeoise. Il se caractérisait par son caractère novateur et son caractère luxembourgeois.

Le couple Mayrisch ne se limita cependant pas à des activités économiques. Il noua également de nombreux contacts internationaux politiques et artistiques, notamment avec l'artiste belge *Theo van Rysselberghe* (1862-1926). Ce peintre post-impressionniste réalisa en 1912 le portrait d'Emile Mayrisch, thème choisi par les postes belge et luxembourgeoise pour leur émission commune. Ce portrait est actuellement conservé au *Musée National d'histoire et d'art de Luxembourg*. Le couple constitua également à Colpach la première collection luxembourgeoise d'art moderne. La collection comporte des œuvres de *Rodin*, *Bonnard*, *Matisse*, *Theo van Rysselberghe*,...

En 1946, l'industriel *Mayrisch* fit don du château à la Croix-Rouge luxembourgeoise qui en 1948, en fit un lieu de convalescence.

Het kasteel van Colpach bevindt zich op een moerasrijge plek, aan een beek in het Grand-Duché van Luxemburg. Het kasteel Colpach wordt voor het eerst genoemd in een schenkingsakte van 1222. Het kasteel bestond waarschijnlijk uit een grote, rechthoekige toren voor de heer en kleine huizen rondom voor het dienpersoneel in de oostven die volgen wordt het regelmatig verbouwd, uitgebreid en ten slotte, vermoedelijk in het midden van de achttiende eeuw, gesloopt en vervangen door een ruimere woonst.

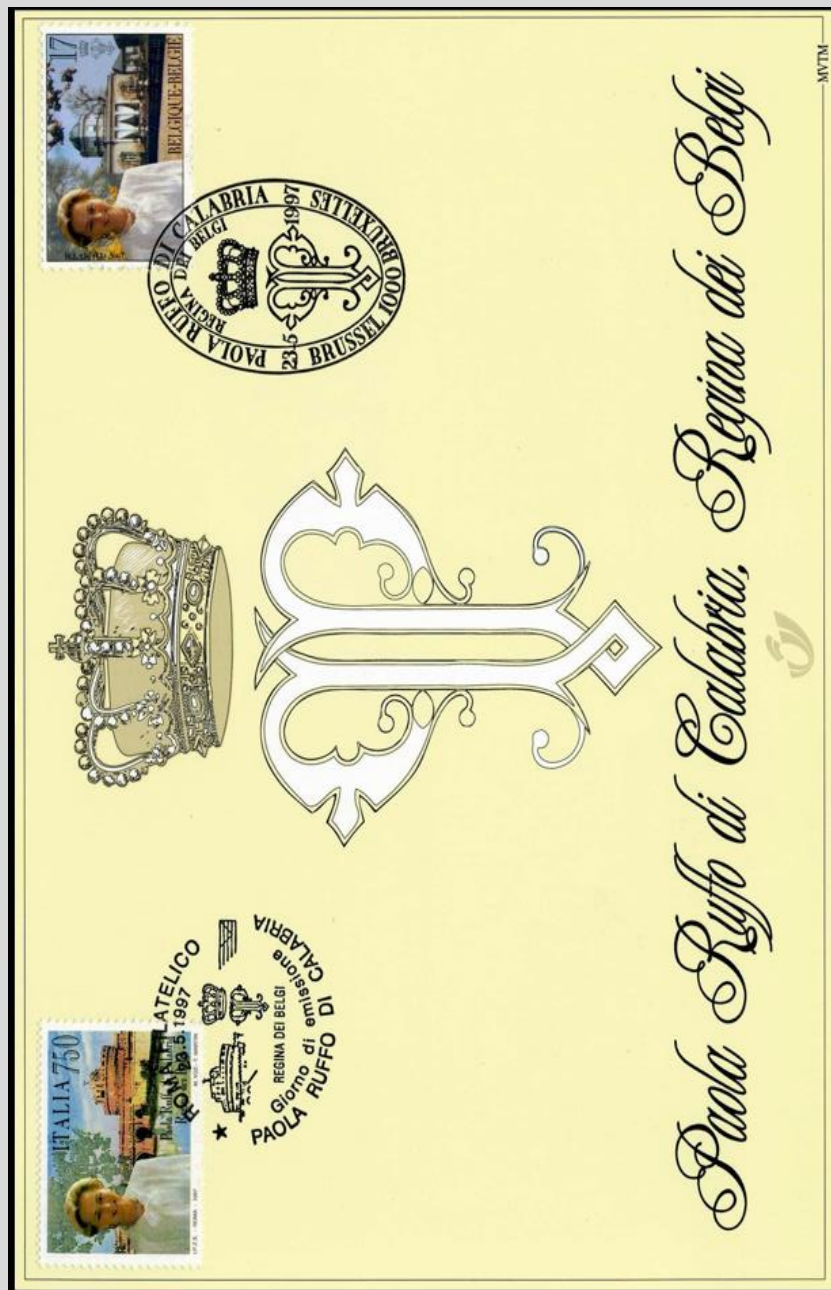
In 1875 wordt er een nieuwe vleugel aan toegevoegd die door *Emile Mayrisch*, die het domein in 1917 verworft, echter wordt afgebroken om plaats te maken voor een ander, groter bouwwerk. De industrieel Mayrisch (1862-1928) speelt een beslissende rol in de geschiedenis van de Luxemburgse staalijverheid. Hij ligt onder andere aan de basis van *ARBED*, de fusie van de Luxemburgse siderurgie.

Het echtpaar Mayrisch beperkt zich echter niet tot economische activiteiten, het legt ook vele internationale politieke en artistieke contacten, onder meer met de Belgische kunstenaar *Theo van Rysselberghe*. Het echtpaar poseert voor een postimpressionistisch schilderij in 1912 het portret van *Emile Mayrisch* door de Belgische kunstenaar *Theo van Rysselberghe*. Het portret wordt vandaag in het *Musée National d'histoire et d'art de Luxembourg* bewaard.

Op Colpach legt het echtpaar ook de eerste Luxemburgse collectie moderne kunst aan. De verzameling bestaat uit werk van *Rodin*, *Bonnard*, *Matisse*, *Theo van Rysselberghe*,...

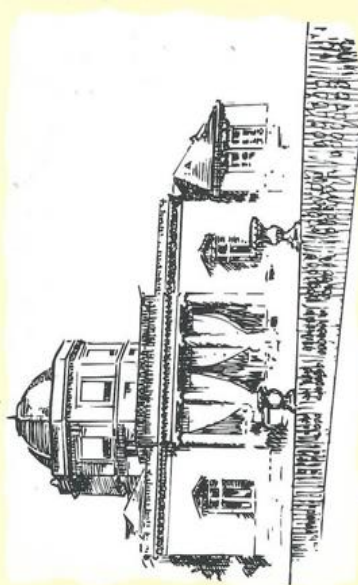
In 1946 vermaakt Mevrouw Mayrisch het kasteel aan het Luxemburgse Rode Kruis, dat er in 1948 een herstellingsoord opent.

2706HK (▶ 2x) : IT, 2706) : « Roma & Brussel-Bruxelles »

oningin Paola werd op 11 september 1937 als Prinses Ruffo di Calabria in de Italiaanse stad Forte Dei Marmi, nabij Rome, geboren. Vanaf haar vijfde levensjaar woonde ze met haar ouders, Prins Fulco di Calabria en Gravin Louisa Gazzelli, in Rome. Ze bracht er haar jeugd door en volgde er Grieks-Latijnse humaniora.

De Engelenburch (Castel Sant'Angelo), de achtergrond van de Italiaanse postzegel, verwijst naar deze jeugd jaren. Het imposante bouwwerk behelst een belangrijk deel van de geschiedenis van de Eeuwige Stad. Het deed dienst als grafmonument voor de Romeinse keizers, als pausselijk fort en als gevangenis. Vandaag is het een museum.

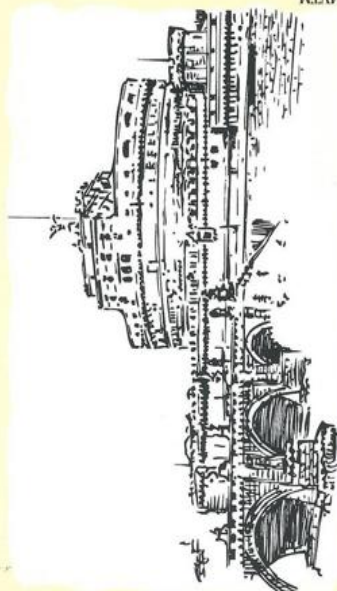
Te Rome leerde Koningin Paola in 1958 ook Koning Albert kennen. Ze trouwden op 2 juli 1959 in Brussel en vestigden zich in de Belvédère in het Domein van Laken. Dit grote achttiende-eeuwse huis, gebouwd in de vorm van een Romeinse villa, vormt het decor van de Belgische postzegel. Tijdens de bijna veertig jaren dat het paar er verbleef, ontstond een sterke band met het gebouw en de omgeving. Hun kinderen, de Prinses Philippe en Laurent en Prinses Astrid, groeiden er op en vandaag ontvangen ze er hun kleinkinderen. De Koningin besteedt grote aandacht aan de inrichting van de woning en ze houdt zich persoonlijk bezig met de aanleg van de tuin.

La Reine Paola est née le 11 septembre 1937 dans la ville italienne de Forte Dei Marmi, à proximité de Rome. Alors Princesse Ruffo di Calabria, elle vécut dès l'âge de cinq ans à Rome en compagnie de ses parents, le Prince Fulco di Calabria et la Comtesse Louisa Gazzelli. Elle y passa sa jeunesse et y fit ses humanités gréco-latines.

Le château Saint-Ange (Castel Sant'Angelo), à l'arrière-plan du timbre italien, évoque ces années de jeunesse. Ce bâtiment imposant incarne une partie importante de l'histoire de la Ville Eternelle. Il fit office de monument funéraire des empereurs romains, de fort pontifical et de prison. Aujourd'hui, il est aménagé en musée.

À Rome, la Reine Paola fit également la connaissance du Roi Albert en 1958. Elle l'épousa le 2 juillet 1959 à Bruxelles et le couple alla s'établir au Belvédère, dans le Domaine de Laken. Cette grande bâtisse du XVIIIe siècle, érigée sous forme de villa romaine, constitue le décor du timbre belge. Le couple royal témoigne d'un attachement profond à ce domaine où il demeura pendant près de quarante ans. Leurs enfants, les Princes Philippe et Laurent et la Princesse Astrid y ont grandi et, aujourd'hui, le Roi et la Reine y reçoivent leurs petits-enfants.

La Reine consacre beaucoup d'attention à l'agencement de l'habitation et elle s'occupe personnellement de l'aménagement du jardin.

MLAW

2755HK (▶ 2x) : FR, 2755) : « Paris & Brussel-Bruxelles »

L n'y a rien derrière cette image. (Il y a derrière les couleurs du tableau, la toile. Derrière la toile il y a un mur, derrière le mur il y a... etc. Les choses visibles cachent toujours d'autres choses visibles. Mais une image visible ne cache rien.) répondit René Magritte (1898-1967) à la question de savoir ce qui se trouve derrière l'image d'un de ses tableaux. Dans sa monographie de base consacrée au peintre, David Sylvester note à cet égard : "Magritte veut que l'on regarde ses tableaux au lieu de les étudier, que l'on affronte leur énigme, au lieu de l'élucider".

Avec l'artiste, regardons ensemble les timbres-poste belge et français présentant la célèbre toile de 1940 "Le retour", conservée aux Musées Royaux des Beaux-Arts de Bruxelles. Nous voyons : "oiseau bleu avec nuages devant un ciel étoilé, à l'avant-plan : nid avec des oeufs" (Magritte dans une lettre adressée à Claude Spaak). L'image visible semble en effet évidente, mais c'est une apparence trompeuse. La simultanéité du jour (dans la colombe) et de la nuit (dans le paysage) fait inéluctablement naître des questions. Le jour (l'oiseau) retourne-t-il à la nuit (le nid dans le paysage), ainsi que le suggère le titre, ou bien l'oiseau s'éloigne-t-il de son nid comme le jour se lève de la nuit ? Cette oeuvre est-elle une merveilleuse métaphore de l'art de Magritte dans laquelle des images diurnes (très nettes) viennent se nicher dans des énigmes nocturnes (insolubles) ?

L r zit niets "achter" dit beeld. (Achter de verf van het schilderij zit doek. Achter het doek is een muur enz. De zichtbare dingen verbergen altijd andere zichtbare dingen. Maar een zichtbaar beeld verbergt niets.)", antwoordde René Magritte (1898-1967) op de vraag wat er achter een bepaald schilderij zat. David Sylvester noteert hierbij in zijn standaardmonografie over de schilder : "Magritte wilde dat we naar, en niet in zijn beelden kijken, wilde dat we het mysterie ervan onder ogen zien in plaats van het te interpreteren".

We kijken samen met de kunstenaar naar de Belgische en Franse postzegel met het beroemde doek "Le retour" van 1940 uit de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten in Brussel en zien : "blauwe vogel met wolken tegen een sterrenhemel, op de voorgrond : nest met eieren" (Magritte in een brief aan Claude Spaak). Het zichtbare beeld lijkt inderdaad duidelijk maar het is een bedrieglijke helderheid. De gelijktijdigheid van de dag (in de duif) en de nacht (in het landschap) roept onvermijdelijk vragen op.

Keert de dag (de vogel) terug naar de nacht (het nest in het landschap), zoals de titel suggereert, of stijgt de vogel op uit zijn nest zoals de dag opkomt uit de nacht ? Is het werk een prachtige metafoor voor de kunst van Magritte waarin haarscherpe dag-beelden zich in onoplosbare nacht-raadsels nestelen ?

WLAN

PAŁAC MNISZCHÓW
Ambasada Belgii w Polsce

Lorsque, le 10 novembre 1962, la représentation belge à Varsovie s'installe dans le palais Mniszech, celui-ci possédait déjà plus de trois siècles d'histoire plus que mouvementée.

Son historique commence en 1624 lorsque le favori du roi, Sigismond Kazanowski, fit construire une maison de maître. Malheureusement, après la conquête de Varsovie par Charles-Gustave de Suède, en 1655, il ne subsiste plus du bâtiment que des décombres.

La famille Mniszech rachète les ruines en 1714 et restaure le bâtiment qui va acquérir sa renommée et son prestige.

Différents membres de la famille Mniszech vont alors jouer un rôle important dans la vie publique de la Pologne. Leur palais sera, dès ce moment, au premier plan et deviendra le décor d'importants événements politiques, sociaux et culturels. Tout au cours des ans, les dégradations, les reconstructions et les changements de propriétaires ne modifieront en rien cette situation. Cette bâtisse devendra la propriété en 1829 du "Cercle des commerçants" qui lui donnera

sa forme néo-classique. Ce Cercle qui fonctionne comme un club devient un des centres de la culture polonaise. Il restera le seul institut officiel en Pologne jusqu'au vingtième siècle et sera également le point de rencontre des patriotes polonais.

Devenu un hôpital à la fin de la seconde guerre mondiale et servant de couverture à la résistance, il sera incendié par les allemands. Il ne restera de ses cendres que le jour où le gouvernement belge décidera de le reconstruire afin d'y installer sa mission diplomatique.

Wanneer de Belgische vertegenwoordiging in Warschau op 10 november 1962, de stelsels van de ambassade ontvangt, heeft haar nieuwe meer dan drie eeuwen achter de rug.

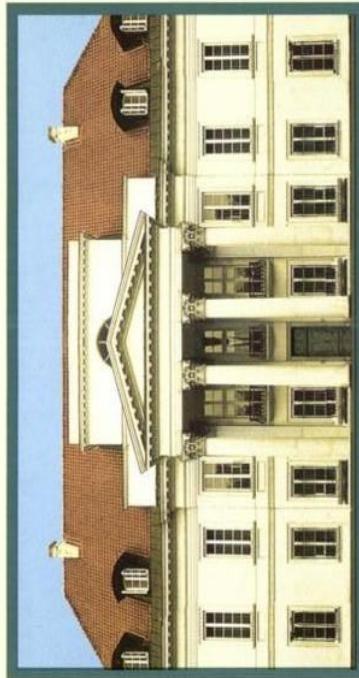
Een geschiedenis die begint met het herenhuis dat Sigismond Kazanowski, gunsteling van de koning, in 1624 laat bouwen. Maar na de verovering van Warschau door Karel-Gustaaf van Zweden in 1655 rest er weinig van de woning. In 1714 verwerft en restaureert de familie Mniszech de ruïne en het gebouw

krijgt zijn naam en zijn grote uitstraling. Verschillende Mniszechs spelen een vooraanstaande rol in het Poolse publieke leven. Hun paleis wordt het decor van belangrijke politieke, sociale en culturele gebeurtenissen.

Dit blijft zo wanneer het in de loop van de jaren wordt beschadigd, heropgebouwd en in andere handen overgaat. Vooral onder de "Commerciantenclub", die het complex in 1829 koopt en het zijn huidige neo-klassieke vorm geeft, wordt het een centrum van de Poolse cultuur. De Club is tot in de twintigste eeuw in feite het enige officiële Poolse instituut en het Mniszech-paleis het trefpunt van de Poolse patriotten.

Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog, waarin het gebouw als hospitaal en als dekmantel voor het verzet dienst doet, wordt het door de Duitse troepen in brand gestoken.

Vijftien jaar lang biedt het een troosteloos uitzicht. Tot de Belgische regering beslist het paleis in al zijn glorie te laten reconstrueren voor haar diplomatieke missie.

2822HK (▶ 2x : IL, 2822) : ◼ «Telaviv & Brussel-Bruxelles»

Tel Aviv, la colline du printemps, est non seulement le cœur économique et financier du jeune état israélien, mais aussi un centre de culture dans lequel le "Tel Aviv Museum of Art" joue un rôle important. Ce musée possède une belle collection de tableaux et de dessins de l'artiste belge James Ensor (1860-1949). "Ma chambre préférée", de 1892, constitue le fleuron de cette collection.

L'artiste vous accueille ainsi dans sa chambre préférée et dans son univers artistique peuplé de masques et de squelettes. Ils entourent son portrait dont un détail est devenu le sujet du timbre-poste.

Cette toile est une œuvre de jeunesse de l'artiste ostendais. Malgré différentes offres d'achat, il ne l'a vendue qu'en 1929, par besoin financier. C'est dire à quel point ce tableau figurait parmi ses peintures favorites.

Oscar Fischer d'Anvers a offert cette toile au musée de Tel Aviv en 1947.

A l'occasion du cinquantième anniversaire de la mort de James Ensor, le Musée des Beaux-Arts de Bruxelles organise une grande exposition dans laquelle "Ma chambre préférée" va occuper une place de choix.

O la *honeyd van de lente*, Tel Aviv, is het economische en financiële hart van de jonge staat Israël.

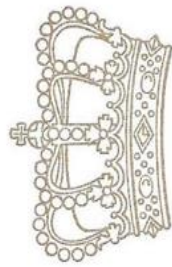
Maar hij is ook een centrum van cultuur waarin "The Tel Aviv Museum of Art" een belangrijke rol speelt. Dit museum bezit een mooie verzameling schilderijen en tekeningen van de Belgische kunstenaar James Ensor (1860-1949). "Ma chambre préférée" uit 1892 is er het hoogtepunt van.

De kunstenaar heet u hier welkom in zijn lievelingskamer en in zijn artistieke universum van maskers en skeletten. Ze omringen zijn portret aan de muur, het detail op de postzegel.

Het doek is een vroeg werk van de Oostendse meester, maar ondanks verschillende aanbiedingen verkocht hij het pas in 1929 uit geldnood. Het was dan ook een van zijn favorieten.

Oscar Fischer uit Antwerpen schonk het in 1947 aan het museum van Tel Aviv.

Op de grote tentoonstelling, die het Brussels Museum voor Schone Kunsten in 1999 opzet voor de vijftigste verjaardag van het overlijden van James Ensor, neemt "Ma chambre préférée" een prominente plaats in.

Ter herinnering aan de feestelijkheden georganiseerd
in het Park van Brussel ter gelegenheid van de Nationale Feestdag

En souvenir des festivités organisées au Parc de Bruxelles
à l'occasion de la Fête Nationale

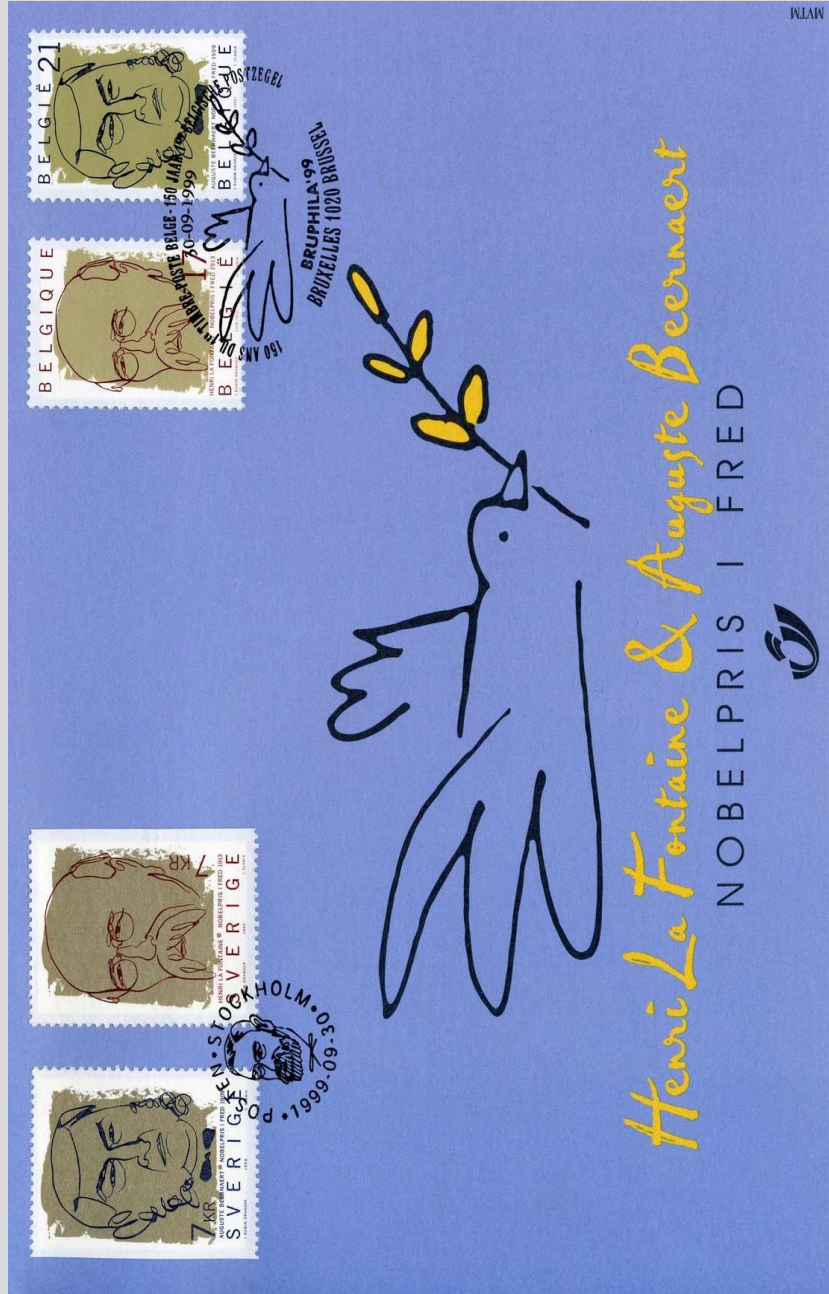

2828HK (▶ : 2828) : ◻ «Brussel-Bruxelles»

De skyline van de Zweedse hoofdstad Stockholm wordt gedomineerd door de meer dan honderd meter hoge toren van het "Stadshuset", het stadhuis.

Dit meesterwerk van de architect Ragnar Östberg uit 1923 heeft naast een bestuurlijke en administratieve ook een belangrijke representatieve functie. Zo zijn jaarlijks op 10 december de ogen van de wereld op de Gouden Zaal in het gebouw gericht. Zweden nodigt er de winnaars van de Nobelprijs uit op een banket.

De Nobelprijzen zijn ongetwijfeld het bekendste Zweedse initiatief. Ze worden ieder jaar uitgereikt door de Zweedse Academie van Wetenschappen. Enkel de vredesprijs wordt toegekend door het Noorse Nobelcomité.

De prijs geeft de winnaar, en zijn of haar land van herkomst, een buitengewoon prestigieuze. Verschillende Belgen ontvingen, sinds de eerste uitreiking ervan in 1901, de hoge onderscheiding.

Dit jaar werden samen met de Zweedse Post twee vreemde laureaten uit ons land met een postzegel geëerd. De katholieke staatsman Auguste Beernaert en de socialistische senator Henri La Fontaine kregen respectievelijk in 1909 en 1913 de grote eer, voor hun onvermoeibare vredesinspanningen.

La silhouette de la capitale suédoise, Stockholm, est dominée par la tour du "Stadshuset" ou hôtel de ville, à elle-même à plus de cent mètres. C'est l'œuvre de l'architecte Ragnar Östberg, et elle est élevée en 1923 et possède un aspect représentatif important tant au fonctionnel qu'administratif. Ainsi, chaque année, les yeux du monde entier sont tournés vers la Salle Dorée du bâtiment où les lauréats du prix Nobel vont assister à un banquet.

Le prix Nobel est décerné chaque année par l'Académie suédoise des Sciences et par le comité des prix norvégiens. Plusieurs Belges ont été honorés par ce prix, les plus connus sont Auguste Beernaert et Henri La Fontaine.

Le comité au lauréat se a plus ou moins un prestige exceptionnel. Cette année, en collaboration avec la poste suédoise, deux anciens lauréats de notre pays seront mis à l'honneur sur un timbre-poste.

L'homme d'état catholique Auguste Beernaert et le sénateur socialiste Henri La Fontaine ont respectivement reçu en 1909 et en 1913 le prix Nobel, couramment d'inlassables efforts en faveur de la paix.